

במדינה

(המשך מעמוד 8)

פרידה ילין-מור, חברת לח"י בכות עצמה, אסירה-לשעבר ומי שהיתה אשתו של מנהיג לח"י, נתן ילין-מור; שלמה בן-שלמה, מראשוני ההולכים אחרי יאיר, בן-בולגריה שנשלח עליידי האירגון לקורס קצינים בפולין, יצחק חסון ואחרים.

כין הבאים בלטו גם כמה מבני הדור הצעיר של לח"י דאז: העיתונאי בועז עברון (שלקה בינתיים בהתקף-לב ואושפז); המשורר יונה בן-יהודה ("יב") ועוד.

בינתיים הצטרף מאיר כהנא לשורת מחללי זכר לח"י, והשתמש בתצלומי של יאיר בטרטיו, חרף מחאתה החריפה של הממשלה.

השבוע ניגשה הקבוצה לפירסום קול-קורא, בחתימת 20 מלוחמי-חרות ישראל.

הבריזו החותמים:

אנו, קבוצת חברי-לח"י לשעבר, חלקנו מאלה שהקימו את התנועה והלכנו אחר יאיר עם הפילוג כאצל, חלקנו מאלה שהצטרפו אל האירגון לאחר מכן ולחמו בשורותיו, חלקנו צעירי-לח"י, מבקשים לקבוע את הכרזת הבאים: היינו לוחמי-חרות, אבל לא היינו

השמיעה כל מחאה ולו גם דיפלומטית נגד אורחים שלה, שביצעו פשע כליכך חמור על ארמת מדינה ידירותית. ממשלת-ישראל שתקה.

הקונסול הישראלי, שירע באופן תמוה על מעצרו של אורח ישראל שלישי, סיפק לשלושה מייד שירותים קונסולריים. קשה להניח שסוחרים סמים, אורחי-ישראל שנתפסים בגרמניה, מקבלים שירותים כאלה במהירות כזאת.

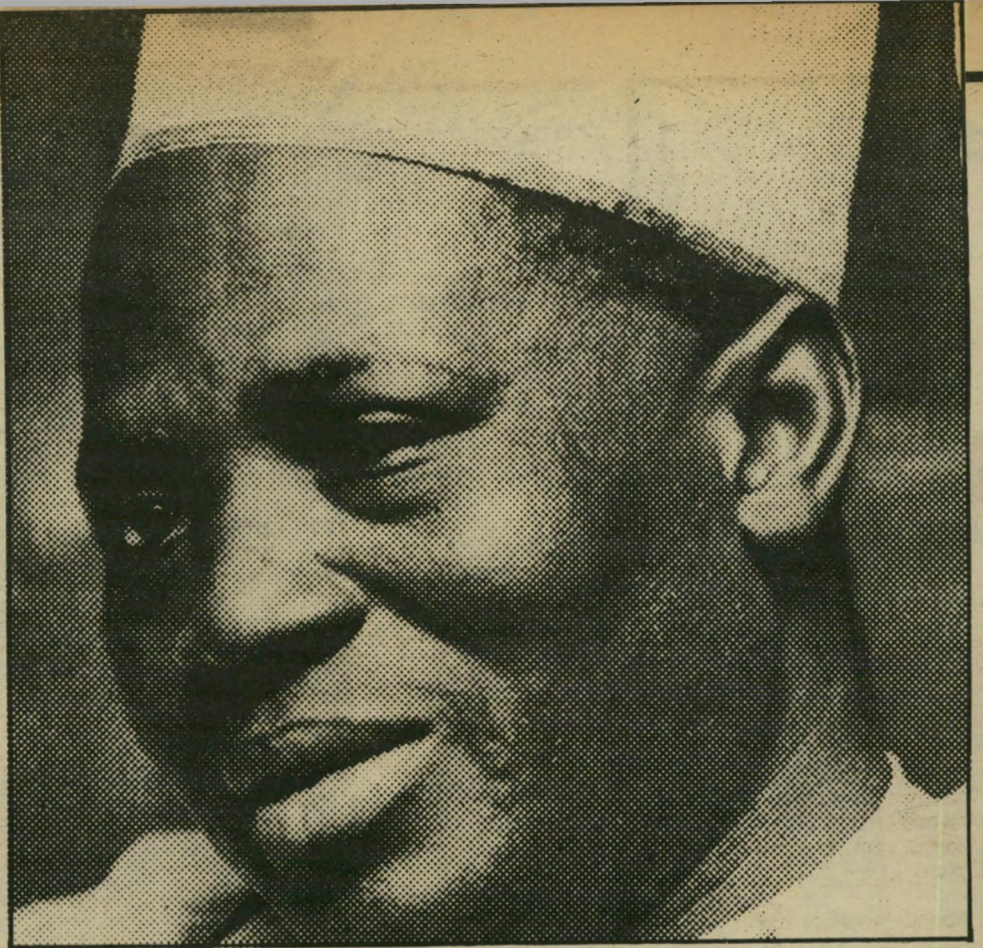
עורכיהו נשלחו מייד מן הארץ, ובלונדון נשכרו שירותיו של עורך-הדף היקר ביותר והטוב ביותר. לצורך הגנה מישפטית כזאת, נדרשים סכומי עתק, שספק אם ממשלה ישראלית טיפוסית יכולה לגייס אותם בעצמה.

כל התמיהות האלה, בנוסף לעובדה ששלושת הישראלים אינם אנשי-עולם תחתון ואין להם עבר פלילי, עוררה את כל מסכת השמועות סביב מעורבותם, אם גם לא הישירה, של המוסד הישראלי בפרשה.

כרגע רוב הפרטים עדיין חסויים. המישטרה הבריטית מטפלת בעניין בעזרת הלווייתנים שלה — היחידה ללוחמה בטרור, שבראשה עומד ראש היחידה, הקסלבי. הוא שחוקר בעצמו את החשודים והוא הוסיף בעצמו בעת הדיון להארכת מעצרו, דבר שאינו מקובל בפשעים רגילים. הבריטים מחפשים עדיין שותפים נוספים לפרשה זו. מקורות בלונדון רומזים כי ייתכן מאוד שגם הם בעלי אורחות ישראלית, אך ככל הנראה עזבו את לונדון מייד אחרי התפיסה.

כל עוד לא יודעו הפרטים ולא יפתרו התמיהות, תמשיך מערכת השמועות לפעול במרץ, לאו דווקא לטובתה של מדינת-ישראל, שמעללי המוסד שלה מגרים כל רמיו.

ענת סרגוסטי

כמעט-נחטף אומארו דיקו נמצאו בארגונים

להגיע ל-20 שנות מאסר. בהודעות שמסרו השלושה במישטרה, הרגישו את האופי הפוליטי של המעשה בניגוד לאופי פלילי, הם אמרו כי השתכעו שמרוכז באדם

ממקורות במישרד-החוץ, כדי לספק שירותים קונסולריים. שירותים כאלה ניתנים לכל ישראלי הנעצר במדינה זרה, שבה יש נציגות ישראלית. השירותים מסתכמים בעיתונים,

הליקופטרים של הסקוטלנד יארד. גם מכונית האסירים, שהביאה את שלושת העצורים, נסעה כשמעליה חגים הליקופטרים לשמירה. שלושה ישראלים ישבו על

הקשר הניגרי

פרקליט בני-שחר לסיניגור הבריטי

מושחת שגנב מיליארד לירות שטרלינג, כשכיהן כשר בממשלת ניגריה וגרם לפשיטת-רגל של ארצו. הם הדגישו בפני חוקריהם את העובדה שלא היו מוזיינים בנשק כלשהו, חם או קר, ושלא השתמשו כמעט בכוח לצורך החטיפה. הם הסבו את תשומת-הלב לכך שהיה בידיהם ציוד רפואי ששמר על חייו של דיקו. הפרשה המזדהה עשתה גלים בעולם. עיתונים מכוכדים כמו הניו-יורק טיימס רמזו עבה לכך

הומריקריאה אחרים, או יצירת קשר עם מישפחות. כשבא פרי, הקונסול, העובד, אנב, בתוקף צוריתוק, כגלל השביתה הארוכה במישרד-החוץ, כבר ידע שישנו עצור נוסף — אלכסנדר ברק. עובדה זו תמוהה במיוחד, מכיוון שממשלת ישראל ניסתה לרמוז, בעיקבות ידיעות שהתפשטו בעולם כאילו המוסד עומד מאחורי שלישיית ישראלים זו, כי אין לה קשר לעניין. עורכיהו מן הארץ, אורי

דוכן-הנאשמים: אלכסנדר ברק, לכ שפירא ופליקס אבוטבול. שלושה ישראלים שנתפסו ימים אחרים קודם לכן בתוך ארגונים כשהדהיעופה של לונדון, כשהם מנסים להבריח משם את השר הניגרי הגולה אומרו דיקו. לכידת הישראלים גירתה את דימונם של האנגלים והשמועות התחילו לרוץ. מכיוון שכל הפרשה כוסתה במעטה של מיסטרין, ואיש לא ידע פרטים מדויקים על זהותו של הגוף העומד מאחורי השלושה, היתה

יש יותר מדי תמיהות בפרשת החטיפה. ממשלת ישראל שותקת כמו דג — וכך גם כל האחרים: המישפחות, הפרקליטים והמוסדות

סלונים (מי שייצג בשעתו בוודעת כהן את תת-אלוף עמוס ירון), ועורך-הדף אהרון כן-שחר, שכרו מייד עם הגיעם את עורך-הדף הטוב ביותר, ובוודאי גם היקר ביותר בלונדון כדי שיגן על שלושת הישראלים.

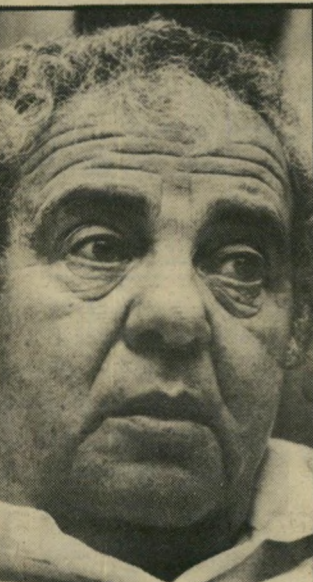
מיליארד שטרלינג

חרושת השמועות נרחבת ופעילה. בתחילה נודע על שני ישראלים שנתפסו ביחד עם השר הניגרי: שפירא, רופא ישראלי, שטס ללונדון ימים ספורים לפני החטיפה ונתפס בארגו ביחד עם דיקו, ואבוטבול, בחור נתנייתי בן 30, שמוצאו מצפון אפריקה.

ישנה מסכת מזדהה של שתיקה של כל הגורמים הקשורים לעניין. כאילו מישהו נתן לכולם פקודה לא לדבר. מישפחה נורמלית שבנה נאסר בחו"ל, איננה שותקת בדרך-כלל, כמו שקרה הפעם, אלא מנסה לגייס את אהדת הקהל בארץ ובעולם דרך העיתונות וכלי-התיקשות. ממשלת-ישראל, גם היא מצידה, לא

ר דיוויד נפלי, עורך-הדף שייצג בזמנו לקוחות שמנים וחשובים באנגליה, התפנה מייד, באופן תמוה ביותר, כדי לייצג את השלושה. השלושה יאשמו בחטיפת אדם ובשימוש בתרופות כדרך לא הומאנית. העונש המירבי על עבירות אלה יכול

כבר באמצע השבוע נסעו ללונדון שני עורכיהו מן הארץ, שנשלחו, כך נאמר, עליידי המישפחות, כדי לראות את העצורים. כשיצאו עורכיהו מן הארץ, לא ידע איש שבידי האנגלים ישנו עצור נוסף ושגם הוא ישראלי. כיום השלישי אחריהם צהריים בא לוורד ווד סקראנס (כתיבה-כלא השמור ביותר בלונדון) יעקב פרי, קונסול ישראל בכריסטינה. הוא בא, כך נמסר

איש-לח"י קינן חרות אינה חרות לשלול חרות!

לוחמי-חרות כדי להפוך את חרותנו שלנו לזכות לשעבר ולרכא עם אחר. מילחמתנו היתה, לפי מיטב הכרתנו, מילחמה אנטי-אימפריאליסטית. כלוחמי-חרות, אנו מאמינים שה זכות לחרות היא זכותו של כל עם, בתנאי שלא ישעבר עם אחר. לא נסכים להיות משועבדים לעולם, אך גם משיעבוד הוולת נוקעת נפשנו. אין לנו, אך אין גם לאיש זולתנו, הזכות להשתמש בשמה של תנועת לוחמי-חרות-ישראל, כדי לקדם מטי רות פוליטיות אלה או אחרות של גוף זה או אחר, כיום. על כן אנו מסתייגים מכל מי שיאמר שמורשת-לח"י פירושה הבל-עדי הוא מלכות-ישראל בנוסח ה-לאומני הקיצוני. על כן, לא בשם לח"י, אלא בשמנו בלבד, אנו מצהירים על הסתייגותנו מפרשנות זו. לח"י איננה עוד, היא נחלת ההיסטוריה, אנו, קבוצת חברי לח"י לשעבר, אומרים היום: חרותנו אינה החרות לשלול את חרותו של עם אחר!

יבניהם: יעקב יצחקי, שלמה בן-שלמה, אפרת ילין-מור, יצחק חסון, חיסיה שפירא, חיים שבתאי, שלמה אלקלעי, שרה חסון, מיצקו, יוסף הלוי, יחיאל עמית, גרשום לוי, עמוס קינן, מרדכי סופר, יאירה גנוסר, יבני יהויכין ברנר.